

Allahs barmhärtighet

Av de 99 vackra namnen på Allah är det Ar-Rahman och Ar-Rahim som vi använder mest frekvent i våra böner och *du'aa'*. Ar-Rahman och Ar-Rahim härstammar båda från samma arabiska rotord, *rahma*, som betyder "barmhärtighet, medkänsla." Pickthall översätter Ar-Rahman, Ar-Rahim som "den Vålgörande, den Barmhärtige", och Yusuf Ali säger "den Allranådigaste, den Allrabarmhärtigaste."

De flesta av oss tar tyvärr Allahs barmhärtighet och medkänsla för givet. Men om vi stannar upp ett ögonblick och bara reflekterar över djupet och omfattningen av Allahs barmhärtighet, kommer vi att bli häpna bortom ord.

Koranen drar ofta vår uppmärksamhet till naturens värld. Låt oss därför ett ögonblick betänka den sköra värld vi lever i. Vi hör om uttunnningen av ozonskiktet, farorna med föroreningar, behovet av att bevara en hållbar miljö för våra barn och så vidare. Många böcker och TV-program om naturen och universum väcker vår nyfikenhet och vår känsla av förundran.

Vi lever i centrum av ett våldsamt universum som ständigt förändras och är i rörelse. Vi omges av krafter som är så ömtåligt balanserade att den minsta förskjutning skulle kunna döda oss alla. För några år sedan störtade kometen Schumacher-Levy ned i Jupiter och exploderade med energin av flera miljoner atombomber. I astronomiska termer skulle en skillnad på bara några grader ha satt den på kollisionskurs med vår planet jorden.

Faktum är att forskare säger att mänskligt liv bara är möjligt inom de allra smalaste marginaler. För att illustrera hur smal den marginalen är, låt oss ta detta exempel. Här har jag en apelsin, insvept i plastfolie. Om du kan föreställa dig att denna apelsin är vår planet jorden, är plastfoliens tjocklek atmosfären, luften vi andas.

De flesta tror att jorden är fast. Men under oss, mycket tunnare än skalet på denna apelsin, finns den tunna skorpan på vilken våra kontinenter är placerade. Under den skorpan finns tusentals miles kokande smält sten som sipprar som en tjock välling runt en fast järnkärna. Till storleken är alla levande varelser som dammkorn och bakterier som täcker ytan av denna apelsin. Du kan inte ens se det utan mikroskop, precis som astronauter i rymden faktiskt inte kan se något liv på jorden utan

specialutrustning.

Tänk dig det! Några miles under våra fötter, som under skalet på denna apelsin, har vi tusentals miles kokande vätska, oceaner av smält lava. Ovanför oss ett tunt lager av andningsbar luft, bara några miles djupt. Ovanför det, ingenting; ett fullständigt vakuum. Och solen, utan vilken livet inte vore möjligt, är 93 miljoner miles bort. Men vad betyder det – 93 miljoner miles? Vi kan inte ens förstå ett sådant avstånd.

Det är bara 93 följt av sex nollor. Men låt oss göra det enklare. Om denna apelsin var vår planet jorden, skulle solen vara en boll lika hög som detta rum, och den bollen skulle vara ungefär 55 miles bort, låt oss säga avståndet härifrån till Brighton eller Bournemouth. Tänk dig det! Den minsta lutningen av jorden mot solen på sommaren och vi klagat på att vi är obehagligt varma.

Sedan en liten lutning bort från solen på vintern och vi fryser. Mät avståndet för den lutningen, bara 4 000 miles, jämfört med 93 miljoner miles till solen, och du kommer att se att vi kokar eller fryser inom ett intervall på bara 0,005 procent. Det vill säga inte en procent, inte en hundraedels procent, utan bara en fem tusendels procent!

Nu är jag inte en vetenskapsman och jag är inte en astronom. Men om vi reflekterar över detta enkla faktum blir vi häpnadslagna. Allt liv på denna planet jorden är ömtåligt uppehållet på den tunna skorpan av en enorm boll av kokande lava, täckt av ett tunt membran av syre, flytande genom rymden, passerande dödliga skurar av meteoriter och kometer och alla slags dödlig strålning. Sinnet häpnar verkligen. Varje sten större än ungefär 1 eller 2 miles tjock, som slår mot jorden rakt framifrån, som kometen Schumacher-Levy som slog mot Jupiter, skulle utplåna allt liv på denna planet. Vetenskapsmännen och astronomerna berättar för oss att vi levande varelser överlever på denna planet bara inom de smalaste marginaler. Statistiskt sett är farorna så stora, säger de, och de matematiska sannolikheterna för vår överlevnad är så små, att vi egentligen inte borde ha funnits här alls! Vi muslimer som troende skulle säga att vår skapelse och fortsatta existens på denna planet beror helt och hållet på Allahs barmhärtighet, förhärligad och upphöjd är Han. Koranen klargör denna punkt i många vackra verser, till exempel:

{Ser de inte vad som är framför dem och bakom dem, av himlen och jorden? Om Vi ville, kunde Vi låta jorden svälja dem, eller låta ett stycke av himlen falla över dem. Sannerligen finns det i

detta ett tecken för varje hängiven som vänder sig till Allah (i ånger).} (Saba' 34:9)

{Sannerligen! Allah håller himlarna och jorden så att de inte ska röra sig bort från sina platser, och om de rörde sig bort från sina platser, finns det inte en som skulle kunna hålla dem efter Honom. Sannerligen är Han alltid den Mest Fördragsamma, den Allförlåtande.} (Fatir 35:41)

Och vidare i samma sura läser vi:

{Reser de inte genom jorden och ser vad som hände med dem som var före dem, fastän de var överlägsna dem i styrka? Och Allah kan inte hindras av något alls i himlarna eller på jorden: ty Han är Allvetande, Allsmäktig. Om Allah skulle straffa människorna efter vad de förtjänar skulle Han inte lämna kvar ett enda levande väsen på (jordens) rygg: men Han ger dem anstånd för en fastställd tid.} (Fatir 35:44-45)

Bröder och systrar, nästa gång vi blickar upp mot den stjärnklara himlen, låt oss tänka på de mäktiga krafter som omger oss. Krafter som håller vår själva existens balanserande på en knivsegg, och låt oss tacka Allah för Hans nåd och barmhärtighet.

Av Arshad Gamiet

** Baserat på en fredagspredikan framförd vid Royal Holloway, University of London, Storbritannien, den 29 januari 1999. Med tillstånd av <https://www.khutbahbank.org.uk>.*

Källa: Allahs barmhärtighet – IslamOnline <https://islamonline.net/122857>